

Gazeta Olsztyńska.

OGŁOSZENIA

»Gazeta Olsztyńska« z dodatkiem »Gość Niedzielny« wychodzi trzy razy tygodniowo i to na wtorek, czwartek i sobotę. — Kosztuje kwartalnie w drukarni **80 fen.**, na pocztach **1 markę**, z odnośzeniem do domu **1 m. 25 fen.**

Ojców mowy, Ojców wiary
Brońmy zgodnie: młody, stary.

przyjmują się po 15 fenygów od miejsca wiersza korpusowego. Reklamy 20 fenygów od wiersza. — Listy a dresować: »Gazeta Olsztyńska« Allenstein O./Pr. — Drukarnia znajduje się w ulicy Dolnej-kościelnej (Unterkirchenstrasse) 12.

Dziś. Bazylego.
Jutro: Palm. Katarzyny.
Pojutrze: Gabryela.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Dziś wsch. słońca 6 2 za. 6 14
Jutro „ „ 559 „ 6 13
Pojutrze księ. ws. we dnie, za. 43 5

Do Czytelników

Naszych zwracamy się z ponowną prośbą, aby na nowy kwartał zapisywali sobie »Gazetę Olsztyńską«, i znajomych swoich do zapisywania jej nępominali. Niechaj Wam się Bracia kochani nie zdaje, że Wam na przeczytanie gazetki czasu nie starczy. Zróbcie próbę, a dzisiaj Was już zapewnić możemy, że ani jeden pomiędzy Wami się nie znajdzie, któryby na końcu przyszłego kwartału mógł powiedzieć, że nie miał czasu. Gazety polskiej nie należy się trzymać przez jeden tylko kwartał w roku, jakby dla parady, ale trzeba ją czytać ciągle, aby się z niej świeżych rzeczy dowiadywać i uczyć się z niej. Przedpłatę na »Gazetę Olsztyńską« przyjmują już teraz listowi. Im to więc najlepiej dać pieniądze. Bracia Wiarusy, zapisujcie i rozpowszechniajcie »Gazetę Olsztyńską«.

»Gazeta Olsztyńska«, wraz z dodatkiem »Gość Niedzielny« kosztuje na kwartał (kwiecień, maj i czerwiec) na pocztach **1 M.**, z przyniesieniem do domu przez listowego **1.24 M.**, w ekspedycji **80 fen.**

Do naszej młodzieży.

We wrześniu r. z. ukarano sędownie kilkudziesięciu gimnazystów za należenie do tajnych towarzystw, w których uczono się języka polskiego; nie wynika z tego, iżby młodzieży nie było wolno oddawać się tej nauce, przeciwnie w wyroku sądu toruńskiego powiedziano wyraźnie, że nauka ta nie jest zakazaną.

Uczcie się zatem języka i literatury polskiej, uczcie się tego z zapałem i sumieniem, uczcie się i wspólnie i nawzajem, ale nie łączcie się przy tem w żadne towarzystwa, w żadne związki. Jesteście Polakami — więc już dla tego samego jest waszym obowiązkiem kształcić się w języku i literaturze polskiej; takiej nauki nikt wam zabronić nie może i nie zabroni.

Z drugiej jednakże strony nie zaniedbujcie się w żadnych innych przedmiotach, wykładanych w szkołach; przeciwnie starajcie się swą pilnością i swym postępowaniem nie dać swym nau czycielom żadnego powodu do skargi — pilnujcie się nawzajem — dopomagajcie sobie nawzajem w naukach tak, aby pomimo istniejących stosunków, musiano was uznać za uczniów wzorowych.

W tem niech będzie ambicya twa, młodzieży nasza.

A teraz słów kilka do młodzieży, nie znajdującej się już na ławach szkolnych.

Ne odmawiamy ci bynajmniej, młodzieży nasza, prawa zajmowania się sprawami politycznymi i socyalnymi, nie odmawiamy ci prawa zajmowania się temi sprawami z zapałem; młodzież bez zapału nie jest młodzieżą; ale zapał nie powinien wykluczać rozsądku i zastanowienia się.

Quidquid agis prudenter agas et respice finem: (Cokolwiek bądź czynisz, czyń mądrze i patrz końca). Te słowa niechaj będą dewizą twą, młodzieży nasza.

Pracujcie nad sobą w każdym kierunku, kształćcie się na każdym polu, ale pamiętajcie o tem, że niewolno wam wejść w kolizyę z prawami, nas wszystkich obowiązującymi. Przedewszystkiem nie wdawajcie się w żadne zakazane towarzystwa, w żadne polityczne agitacje, w żadne polityczne demonstracje, szkodzące tylko sprawie naszej.

Starajcie się pomiędzy sobą o to: by żaden z was nie zmarniał, by każdy z was ukończył chlubnie i jak najprędzej swe studia i stanął do wspólnej pracy — a nie słuchajcie tych z pośród siebie, którzy krzykactwem odwodzą was od pracy, którzy ledwo że opuścili ławy szkolne, a jużby chcieli odgrywać role polityczne.

Nie ofiar nam potrzeba, lecz pracowników fachowo wykształconych, pracowników, którzyby w swym zawodzie celowali, pracowników, którzyby doszedłszy do samodzielnego stanowiska, nie frazesami i deklamacją, lecz czynem wytrwale i z poświęceniem służyli społeczeństwu naszemu.

W marcu 1902. (Następują podpisy). Odezwa to kończy się następująco:

Ogłoszenie powyższej odezwy uważano za rzecz nagłą, z tego powodu nie było możliwym zwrócić się o podpisy do każdego z współobywateli. Uprasza się zatem wszystkich, którzy na tę odezwę się zgadzają a jej dotychczas nie podpisali, by o tej swej zgodzie donieśli redakcyi jakiegokolwiek pisma polskiego wychodzącego w zaborze pruskim.

Redakcyo zechcą łaskawie po upływie dni 14 wnioski odnośnych współobywateli ogłosić.

Władze pruskie,

nie mając widocznie nic pilniejszego do czynienia, wypowiedziały wojnę polskim sukmanom chłopskim. Niejednemu zdawałoby się mogło, że żartujemy, a jednak tak jest, jak się każdy z poniżej zamieszczonej wiadomości przekonać może. Do »Dziennika Poznańskiego« donoszą z Pleszewa, że sełtys p. Szczepański z Borucina, który na wybory ubrał się w swą odświętą sukmanę i palone buty, otrzymał od landrata następujące charakterystyczne pismo: Król. landrat w Pleszewie.

Pleszew, 10 maja 1900.

Pan w charakterze wyborcy obwodowego na wybór w dniu 7 kwietnia w Siodzie deputowanego do sejmu prowincjonalnego z gmin wiejskich przybył w sukmanie (Schürrok), podwijanych spodniach (Pluderhose), i w palonych butach wywołując tem publiczne oburzenie. Rzecz to tem więcej niesłychana, ponieważ Pan, jako przelozony gminy, powinien był wiedzieć, że taki strój Panu nie przystoi. Uniewinnienie Pańskie w dniu 2 maja (u komisarza obwodowego — przyp. korespondenta) nie może być uważane za uzasadnione.

Udzielam Panu przeto z powodu niesłychanego zachowania się surową naganą, a tylko ze względu na to, że Pan dotychczas bezpagnanie pełnił obowiązki urzę-

dowe, odstępuję od surowszych środków, Zakazuję jednak Panu wyraźnie noszenia wzmiankowanego stroju wszędzie, gdzie Pan występujesz w charakterze sełtysa.

W razie, gdybyś Pan tego zakazu nie respektował, będę zniewolony postarać się w drodze dyscyplinarnej o usunięcie Pana z urzędu.

(Podpis nieczytelny).

Do przelozonego gminy p. A. Szczepańskiego w Borucinie.

Niemcy się chlubią, że są narodem cywilizowanym, ale taki zakaz doprawdy o cywilizacyi nie świadczy. Wobec tego niebożczyk Ben Akiba powinien cofnąć swoje zdanie, że już wszystko na świecie było bo dziś dzieją się w Prusach rzeczy, o których się nawet filozofom nie śniło. Zagranicą będzie miała znowu powód do śmiania się z pruskiej zacietrzewiałości.

Co tam słyszeć w świecie?

— Niemcy. Ambasador niemiecki w Waszyngtonie miał w ostatnim czasie, bardzo przykre zajęcia z jakimś Witte'm, byłym swym urzędnikiem. Witte był dłuższy czas w służbie u Hollebena i przy tej sposobności miał poznać jakieś machinacje tegoż na szkodę Stanów Zjednoczonych. Swe oskarżenie usiłował stwierdzić dokumentami, które nawet policji wręczył. Policya zatrzymała dokumenty i Wittego zamknęła do kozy na czas pobytu księcia Henryka; żadnego innego zresztą użytku z nich nie zrobiła. Inaczej prasa amerykańska, która te dokumenty w całej rozciągłości ogłosiła i domagała się energicznych kroków ze strony rządu. Tymczasem jednak sprawę jakoś załatwiono, a ciekawem jest tylko to, że p. Holleben nie pociągnął weale Wittego do odpowiedzialności sądowej. Prasa niemiecka bardzo jest oburzona na Wittego i twierdzi, że oskarżenie jego było bezpodstawne. Zwykle tak jest, że gdzie dym, tam też jest i ogień.

— Nauczyciele w Księstwie Poznańskim zwrócili się do posła Tiedemanna i innych wpływowych posłów niemieckich, aby ze względu na bardzo trudne ich stanowisko, przyznano im roczną nadwyżkę w kwocie 300 mr. Naturalnie przyrzeczono im poparcie. — Innym kategoriom urzędników już p. Bülow przyrzekł nadwyżkę pensyi.

— Komisya budżetowa sejmu uchwaliła etat Komisji kolonizacyjnej przeciw głosom centrowców i Połaków.

— Książę Henryk wrócił już z Ameryki i wczoraj po południu stanął w Cuxhaven, gdzie go powitał cesarz Wilhelm.

— Chiny. Ledwie zjednoczone mocarstwa wyniosły się z Chin, a znowu dochodzą z tamtąd wieści o buncie i rewolucyi. W dzielnicach Kwangsi, Kwantung i Jinae szerzy się bunt. Jenerał chiński, Ma, stoczył z buntownikami bitwę, która 2 dni trwała i skończyła się zwycięstwem zbuntowanych. Jenerał Ma był zniewolony do odwrotu. Bun-

